

nisi duos vel Filios vel Spiritus sanctos constitueremus, firmiter credamus, necessum sit; Generationem, quae de Filio prædicatur, nunquam Spiritui sancto posse tribui: & vice versa. Processionem Spiritus, nunquam Filio.

44. *Huius differentia modum definire nos minimè posse, cum D. Augustino libenter fatemur: & scrupulosius illum à nobis rogantibus cum Nazianzeno respondemus: Dic tu nobis, quid sit generatio, & nos tibi dicemus, quid sit Processio, ut sic utrinque insanius Dei secreta rimando.*

Naz. l. 5.
de Theol.

Expos. fid. re recta
confes. f.
298.

45. *Et cum Iustino Martyre concludimus: ὥσπερ ὁ θεός ἐκ τῶν πατέρων, γάρ τὸ πνεῦμα: τὸλίν γε δὴ τῷ τρόπῳ τῆς ὑπάρχεως διότε: ὅμεν γάρ, φῶς ἐκ φωτὸς γεννητῶς ἐξελαμψε: τὸ δὲ, φῶς μὲν ἐκ φωτὸς καὶ αὐτὸς, εἰ μὴν γεννητῶς, ἀλλ' ἐκ πορευτῶν προῆλθεν, h.c. sicut Filius ex Patre, ita & Spiritus: excepto quod existentia modo differentia quædam intercedit: Ille siquidem Lumen de lumine, geniti modo reluxit: hic verò, de lumine lumen & ipse, sed procedentis modo progressus est.*

An Spir-
itus sanctus
dici possit
Ingenitus.

46. *Porrò quæritur: Si Spiritus sanctus, respectu processionis, à Patre Genitus dici nequit, num ergo Ingenitus appellari possit?*

47. *Respondet D. Augustinus: Spiritum san-
ctum*